

جو کسی است که برای هر کاری، توضیح دارد؛ و همین توضیح دادن مداوم، هسته‌ی روان‌شناختی او را می‌سازد.

مهم‌ترین سازوکار دفاعی جو، روایت درونی است. او مدام داستانی برای خودش تعریف می‌کند تا جهان را قابل تحمل نگه دارد: وسواس می‌شود عشق، کنترل می‌شود مراقبت، و خشونت می‌شود ضرورت اخلاقی. از منظر روان‌شناسی، جو واجد ویژگی‌های خودشیفتگی پنهان است؛ نه خودشیفتگی پرادعا و نمایشی، بلکه نوعی باور آرام و خطرناک به این که «من بهتر می‌فهمم». او خودش را اخلاقی‌تر، عمیق‌تر و صادق‌تر از دیگران می‌بیند و هر طردشدنی را با بازنویسی واقعیت تحمل می‌کند.

